

Ordfører var saa glad ved, at vi endte med det rent negative. Jeg skal nu belyse lidt nærmere det Forslag, som det havde været mit Ønske, var blevet accepteret af dette Ting's Flertal, ligesom det kunde være blevet accepteret af Landstinget, hvis det ærede Flertal havde stillet sig lidt imødefommende. Skolelærerforslaget er let overstueligt. Jeg tror ikke, jeg behøver at sige mere derom, end jeg har gjort; Betydningen ligger i Ordlyden deraf. Jeg skal atter oplæse vedkommende Anmærkning: Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til at lade udbetale af Statskassen til Skolefondene et saadant yderligere Beløb, som maatte behøves for at give Lønningstillæget til Skolelærere og Skolelærereinder samme Størelse som i Finansaaret 1895—96. Det er jo meget tvivlsomt, hvad der vil komme ud af Forhandlingen af Skolelovsforslaget, og i hvert Tilfælde vil det Tillæg, som Værerne ville faa derigennem, ikke komme dem til gode i det følgende Finansaar, selv om Skoleloven bliver vedtagen. Det vilde altsaa være en virkelig Fordel for de Værere, som sidde haardest i det, at de dog i alt Fald vare sikre paa, at deres Tilskud ikke blev mindre i Aar end tidligere. Den anden Bevilling kræver en noget yderligere Forklaring. Den ærede Ordfører bemærkede, at det var noget ganske nyt, der dukkede op i Fællesudvalget, med denne Newcastle-Route. Den ærede Ordfører har ikke Ret heri. Jeg skal først minde den ærede Ordfører om, at jeg allerede ved Forespørgsels Behandling her i Tinget i Efteraaret fremhævede, at det vilde være meget hensigtsmæssigt og rigtigt at drive en Route Esbjerg—Newcastle eller Esbjerg—Grimsbj, eller fra Esbjerg til en anden af de nordligere engelske Byer i Forbindelse med Esbjerg—Barkston Routen. Spørgsmaalet om Newcastle-Routen har ogsaa været drøftet andetsteds. Jeg har ganske vist ansat Esbjerg—Barkston Routen for det væsentligste, ligesom jeg mente, at Stemmningen her i Salen lettest kunde samle sig om den, hvad der ogsaa viste sig ved den endelige Afstemning, men jeg har aldrig næret Tvivl om, at Esbjerg—Barkston Routen vilde drage en Esbjerg—Newcastle Route efter sig. I Landstinget blev, da Forslaget naaede derop, stillet et Forslag af et Medlem af Højre i dette Ting, som gik ud paa, at i Stebet for Esbjerg—Barkston Bevillingen skulde der indsættes en Bevilling paa 700,000 Kr. til Anskaffelse af et Skib til Esbjerg—Newcastle Routen. Dette Forslag blev udførlig drøftet i det andet Ting. Den ærede Ordfører tan altsaa alene

deraf se, at Forslaget ikke var noget, som først dukkede op i Fællesudvalget. I Fællesudvalget er der selvfølgelig fra dette Ting's Repræsentanters Side, fra Repræsentanter for Flertallet i dette Ting først gjort Forsøg paa at føre Bevillingen til Statsforbindelsen mellem Esbjerg—Barkston igennem. Det viste sig straks, som den ærede Ordfører bemærkede, at dette i Landstinget betragtedes som uantageligt. Jeg tillod mig derfor paa et senere Stadium at stille som principalt Forslag et, som nærmer sig meget til Landstingets Vædringsforslag, nemlig gaaende ud paa at bevilge indtil 500,000 Kr. til Anskaffelsen af et Skib til Farten mellem Esbjerg og Newcastle, Grimsby eller Hull. Og saa dette Forslag blev fra Landstingets Repræsentanters Side erklæret for uantageligt. Jeg havde ogsaa stillet et subsidært, som er det, jeg flere Gange har nævnt, Subvention til danske Landbrugsinstitutioner til Drettelsen af en Dampskibsforbindelse mellem Esbjerg og Newcastle, Grimsby eller Hull indtil 60,000 Kr. Det blev først stillet, efter at det forgæves var forsøgt at faa Statsdrift enten mellem Esbjerg—Barkston eller Esbjerg—Newcastle anerkendt fra Landstingets Side. Om dette Forslag viste der sig Mulighed for at samle Stemmningen i Fællesudvalget. Forslaget byder, som det vil ses, ikke saa ganske ringe Fordele fremfor den ærede Ordførers Forslag, idet det efter dette Forslag vil blive en Sammenlutning af danske Landbrugsinstitutioner, som komme til at lede denne Sag. Det følger af sig selv, og det fremgaar ogsaa af Konferencer, som Fællesudvalget afholdt med den højt ærede Indenrigsminister, at da det er en Bevilling, som Indenrigsministeren skal hde paa sit Ansvar, maa Indenrigsministeren selvfølgelig ogsaa udøve et vist Støn over, hvorvidt det vil være forsvarligt og rigtigt at hde Subventionen. Han maa s. Guds Navn over, hvorvidt det er en virkelig Sammenlutning af danske Landbrugsinstitutioner, der foreligger; han maa ogsaa stønne over, hvorledes man tænker at bringe Planen i Udførelse; han maa sikre sig paa Statskassens Vegne, at det bliver et virkelig forsvarligt Skib, han maa sikre sig, at Fragtsatserne ere satte paa en rimelig Maade; han maa sikre sig, hvor ofte Forbindelsen bliver i værkstat, og han maa endvidere øve Kontrol med Farten. Alt dette er selvfølgeligt. Men Indenrigsministeren vil paa den anden Side intet kunne foretage sig uden denne Sammenlutning af danske Landbrugsinstitutioner, som der kunde blive Tale om, og den egentlige Ledelse af Driften vilde ligge